

ADORACE

KNĚZ – SLUŽEBNÍK BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

– Zpěv

Chválená a velebená budiž bez ustání... 3x

Srdce Ježíšovo, láskou hořící k nám ve svátosti oltářní, zapal srdce naše láskou k tobě!

Úvod

„Potom určil Pán ještě sedmdesát jiných a poslal je před sebou po dvou do každého města i místa, kam měl sám jít. Řekl jim: „Žeň je mnohá, dělníků málo. Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň. Jděte! Hle, posílám vás jako ovce mezi vlky. Neberte si měšec ani mošnu ani obuv. S nikým se na cestě nepozdravujte. Když vejdete do některého domu, řekněte nejprve: „Pokoj tomuto domu!“ A přijmou – li pozdrav pokoje, váš pokoj na nich spočine; ne – li vrátí se opět k vám.“ (Lk 10,1 – 6)

(chvíle ticha)

Žeň je hojná. Lidé hladoví po lásce – po plnosti lásky. Svět jim však nabízí jen chvilkové uspokojení, jen pomíjivé štěstí. Plnost lásky může člověk zakusit jen ve sjednocení s Tím, který převyšuje všechno naše chápání – s Bohem, který stvořil celý tento svět – s Bohem, který je Láska a Milosrdenství.

Žeň je hojná, ale dělníků je málo. Těch, kteří se vzdali tohoto světa a zcela se odevzdali Bohu, aby ho mohli s nerozděleným srdcem druhým zvěstovat. Těch, kteří neúnavně pracují na Pánově vinici a pomáhají vlévat Boží život do duší nebohých hříšníků skrze svátosti. Těch, kteří dnem i nocí bdí na modlitbách, aby vyprosili potřebné milosti sobě i všem, jež jsou jim svěřeni.

Žeň je hojná, ale dělníků je málo...

(chvíle ticha)

– Zpěv

1.

Sám Pán Ježíš svěřil sestře Faustyně dvě drahocenné perly – duše kněží a duše řeholní. Prosil ji, aby se za ně modlila a obětovala. Chtěl, aby modlitby, posty, umrtvování, práce a všechna utrpení spojovala s jeho modlitbou, postem, umrtvováním, prací a utrpením, protože pak budou mít před nebeským Otcem moc.

Dn. 1212: „Dnes mi přiveď duše kněží a duše řeholní a ponoř je do mého nezměrného milosrdenství. Ony mi daly sílu vydržet hořké utrpení, skrze ně jako skrze řečiště splývá na lidstvo mé milosrdenství.“

Svatá Faustyna si byla dobře vědoma nezastupitelného poslání, jaké kněží mají a chovala k nim velkou úctu. Nikdy žádného neodsuzovala, i když právě nechápal neobvyklou cestu, po které ji Pán Ježíš vedl. Vytrvale se modlila za své zpovědníky i za milost duchovního vedení.

Dn. 1725: „...Má dcero, tak jako se v mé přítomnosti připravuješ, tak se také přede mnou zpovídáš; knězem se jen zahaluji. Nikdy nerozebírej, jaký je ten kněz, kterým jsem se zahalil, a otvírej se ve zpovědi tak, jako přede mnou a naplním tvou duši svým světlem.“

Dn. 1602: „...Dcero, přistupuješ-li ke svaté zpovědi, k tomuto zdroji mého milosrdenství, vždy na tvou duši stékají moje krev a voda, které vytryskly z mého Srdce a zušlechtí tvou duši. Vždy, když přicházíš ke svaté zpovědi, celá se ponoř do mého milosrdenství s velikou důvěrou, abych na tvou duši mohl vylít hojnost své milosti. Když se přicházíš vyzpovídat, buď si vědoma, že to já sám na tebe čekám ve zpovědnici. Zahaluji svou přítomnost osobou kněze, ale sám působím v duši. Zde se setkává ubohost duše s Bohem milosrdenství... “

(chvíle ticha)

K: Ježíši, jenž dnešního dne nové dělníky na svou vinici najímáš, buď jim milostiv,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od pýchy a marnosti,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od ducha tohoto světa,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od pohoršlivého života,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od nedbalosti v povinnostech stavu,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od zpronevření se svému povolání,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od uchýlení se od pravé víry,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od odporu proti svaté církvi,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od nehodného konání Nejsvětější oběti,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od nekajícího života,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Od ztráty Tvé milosti,

L: ochraňuj je, Pane.

K: Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.

L: Amen.

– Zpěv

2.

Přáním Pána Ježíše bylo, aby kněží hlásali celému světu o jeho nesmírném milosrdenství – o nekonečné lásce, kterou touží vlévat do lidských duší.

Dn. 50: „† Toužím, aby kněží hlásali toto mé veliké milosrdenství k hříšným duším. Ať se hříšník nebojí přiblížit se ke mně. Pálí mě plameny milosrdenství, chci je vylít na lidské duše...“

Dn. 1521: „...Má dceró, neochabuj v hlásání mého milosrdenství, zchladíš tak mé Srdce, které hoří plamenem slitování k hříšníkům. Řekni mým kněžím, že zatvrzelí hříšníci se budou obracet pod jejich slovy, když budou mluvit o mém nekonečném milosrdenství, o slitování, jež pro ně mám ve svém Srdci. Kněžím, kteří budou hlásat a oslavovat mé milosrdenství,... dám podivuhodnou moc, pomažu jejich slova a pohnu srdci, k nimž budou mluvit.“

Na všechny, kteří budou šířit úctu k Božímu Milosrdenství, se vztahují Ježíšovy přísliby.

Dn. 1075: „Duše, které šíří úctu k mému milosrdenství, ochraňuji po celý život jako něžná matka své nemluvně a v hodině smrti nebudu jejich soudcem, ale milosrdným Spasitelem. V té poslední hodině nemá duše na svou obranu nic kromě mého milosrdenství, šťastná duše, která se po celý život ukrývala do Zřídla milosrdenství, neboť ji nezasáhne spravedlnost.“

(chvilé ticha)

K: Ježíši, dobrý Pastýři, dej, aby Tvoji služebníci byli hodnými svého povolání,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby chránili milosti dosažené svěcením,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby vzdělávali lid slovem i příkladem,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby byli hlasateli Tvého nekonečného milosrdenství,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby byli celým svým srdcem oddáni svému povolání,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby spolupracovali s Tebou na spáse nesmrtelných duší,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby, když jiným ukazují cestu ke spáse, sami po ní také šli,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby se Ti nezpronevěřili z lidského strachu,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby žili v pravověrnosti, zbožnosti a počestnosti,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby bojovali dobrý boj proti tělu, světu i ďáblu,

L: prosíme Tě, vyslyš nás.

K: Aby jednou dosáhli koruny spravedlnosti,
L: prosíme Tě, vyslyš nás.
K: Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.
L: Amen.

– Zpěv

Závěr

Dn. 1213: „...Věčný Otče, shlédni milosrdně na ty, které jsi zvláštním způsobem povolal na svou vinici, na duše kněží a na řeholní duše, a uděl jim moc svého požehnání a pro city Srdce svého Syna, Srdce, v němž jsou tyto duše uzavřeny, uděl jim sílu svého světla, aby mohli vést ostatní po cestách spásy, aby společně zpívali ke cti Tvého nevyčerpatelného milosrdenství na věčné věky. Amen.“

(chvíle ticha)

– Zpěv

Modlitba před svátostným požehnáním: „Pane Ježíši Kriste, věříme, že jsi v této svátosti přítomen, a vyznáváme, že jsi náš Pán a Bůh; rozmnož v nás světlo této víry a zapal naše srdce ohněm své lásky, abychom se skrze tebe klaněli Otci v duchu a v pravdě. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.“

Svátostné požehnání

– Zpěv